

Datorită panicei de la finele lunii Iulie 1917, refugierea în Rusia devenise o obsesiune.

Din ordin, ca măsură de prudență și pentru posibilitatea continuării ficțiunii de Stat peste hotare în cas de invazie totală, parlamentarii, Curtea de Casație, înalți funcționari de Stat, directori de bănci, funcționari mai mărunți, trenuri sanitare plecau în Rusia. La Cherson se rechiziționase cea mai frumoasă clădire, Dom Solocolov, pentru familia regală, și otelul Europa, pentru ministere.

Aliații noștri apuseni, pentru cari, acum că ni făcusem toată datoria, devenisem o povară, încep să plece din Moldova, Teama invaziei sporește.

La 6 August, d-na Iorga, cu bătrâna mamă a profesorului, cu cei șapte copii, fratele și sora d-nei Iorga, profesorul Nistor din Cernăuți și mulți Ardeleni și Bucovineni, pleacă la Odesa¹.

După ce, la 27 Iulie, primisem însărcinarea să stenografiez procesul de trădare intentat colonelului Verzea, directorul general al Poștelor, rămas la București, contrar instrucțiilor primite, împreună cu câțiva funcționari superiori supt ordinele lui, la 16 August am primit ordinul de a pleca și eu într'un tren parlamentar, cu arhiva Camerei la Cherson.

H. Stahl.

PE PAJIȘTEA LUMII

de Rabindranath Tagore.

*Pe pajiștea întinsă a lumii, pe-a.elași covor alături trăiesc
Și firul de iarbă și raza de soare, și stelele nopții sclipesc.*

*Tot astfel cânturile mele în sufletele lumii se adună
Cu vuietul morilor și freamătul codrilor viețuind împreună.*

*Tu, bogat și însuflețit cugetător, în toată a ta avere, ce oare
[se găsește*

*Din soarele cel plin de aur,
Ce nu-i lucrat de niciun faur,
Sau chiar din blânda rază de briliant a lunii ce lucește?*

*A ce,ului binecuvântare, pe toți învăluind, nu ne va părăsi;
Însă asupra a tot ce-ai adunat, nimic nu s'a găsit,
Iar, când la tine moartea va sosi, în scrumul ce ar rămânea,
Nimic nu s'ar afla.*

trad. de N. Petrescu-Cojani.

¹ După recomandăția expresă a lui I. I. Brătianu, care-mi declara că are pe conștiință rămânerea mamei sale la București. Mie-mi cerea să iau primul tren către Rusia, în zilele bătăliei de la Mărășești. Am refuzat orice plecare cu aceia cari reprezentau un regim la care întru nimic nu participasem, dar am scris regelui Ferdinand, încredințând scrisoarea bunului Denize, secretarul reginei, că numai dacă el, regele, plecând, ar avea nevoie de un secretar devotat, pe el, numai pe el, l-aș putea întovărăși. — N. Iorga.